



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Quæstiones Canonicæ De Decimis**

**Friderich, Melchior**

**Ingolstadii, 17010 [i.e. 1710]**

Quæstio V. An SS. Pontifex, Episcopi, ac Principes teneantur solvere  
Decimas.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61677](#)

*E* 20. Quia verò ista ratio solum procedit de Parochis respectu æ qualium Clericorum, non verò respectu Episcopi, & SS. Pontificis, quibus subsunt; idcirco etiam assertio respectu horum non procedit. Cùm enim omnium Clericorum proprius Pastor sit SS. Pontifex, &

in quavis Dioecesi Episcopus, qui et si ordinariè Sacra menta, exceptis Ordinibus, non administret, do- Æ trinā tamen eos pascit, & gubernat, beneficia confert &c. propter terea Pontifici de jure communi decimas debent, nec non Episcopo quartam decimalē.

## QUÆSTIO V.

*An SS. Pontifex, Episcopi, ac Principes teneantur solvere decimas?*

### SUMMARIUM.

- 92. *Rationes negandi, SS. Pontificem ad dandas decimas obligari.*
- 93. *Rationes affirmandi.*
- 94. *Non tenetur ad ullam decimas obligatione personali.*
- 95. *Tenetur obligatione reali solvere ex pradijs titulo temporali, possessas.*
- 96. *Solutio objectionis.*
- 97. *Nor tenetur ex bonis, quæ habet ut Pontifex.*
- 98. *Dilutio contrariorum.*
- 99. *Episcopi & Pralati jurisdi-*

- cctionem quasi Episcopalem habentes nec ad Personales nec ad Pradiales decimas tenentur ob ligatione personali: tenentur tamen reali ex fundis titulis profano possessis, vel cum onere decimarum ad Ecclesiam devo lutis.*
- 100. *Ratio dubitandi de Principibus secularibus.*
- 101. *Tenetur æquè, ac reliquideles, ad decimas: nec eximere ab hoc onere quemquam possunt.*
- 102. *Solutio objectionis.*

**D**E Clericis in communi cùm haec tenus disputaverim, agendum modò est de iporum Prælatis, utpote de quibus dubitandi specialis ratio est. Prælatis Ecclesiæ meritò addimus Principes secularares: nam de his quoque dubium esse potest, benèque Potestas secularis Eccle-

sia sticæ jungitur, Luna videlicet Sol: quæ est comparatio Innocentij III. c. solit. &c. de Major. & ob. Et quidem ordiri placet à Capite Ecclesiæ, seu SS. Pontifice. Hunc ad nullas omnino decimas obligari suadere potest I. Quia Princeps Supremus non solvit tributum. Cui enim so lve.

solveret? Non sibi; quod implicat. Non alicui superiori: quia superiorē non habet. Atqui decimæ sunt quoddam tributum, quod superiori debetur: SS. verò Pontifex superiorem non habet; est enim totius Ecclesiæ caput, & hāc superior. II. Decimæ non debentur, nisi Pastori, eui in perceptione Sacramentorum quis est subjectus. At SS. Pontifex non habet Pastorem, cui in perceptione Sacramentorum sit subjectus, sed ipse est Pastor Pastorum. *Ioan. ult. v. 15. & seqq.*

¶ Obligari verò etiam SS. Pontificem ad solvendas decimas, tenent Rebussus q. 5. n. 26. & Andr. Hispanus reg. 10. q. 11. Ratio est I. quia etiam ipse tenetur supremum Dei dominium agnoscere: omnes enim, ut ait Rebussus, sumus populus ejus, & oves pascuæ ejus; & nihil omnino habemus, teste Apostolo, quod non ab ipso acceperimus. At qui in hunc finem, ut videlicet supremum Dei in nos dominium profiteremur, institutæ sunt decimæ. II. Etiam SS. Pontifex recipit Sacra menta Poenitentiæ, Ordinis, extremæ Unctionis, SS. Eucharistię, nec non Consecrationem, imo & Confirmationis Sacramentum, si hoc fortè ante electionem non accepit. Atqui Clerici, qui à Clericis spiritualium ministeriorum labores suscipiunt, decimæ se debent. c. 2. b. t.

¶ Affert. I. SS. Pontifex neque ad solvendas decimas personales, ne-

que ad reales obligationes personali tenetur. Ita cum S. Thoma 2. 2. q. 87. a. 4. in C. omnes Theol. ac Canon. si duos modò nominatos excipiāt. Demonstrat assertionem gemina ratio n. 92. allata: cū repugnet, ut Princeps superiorem non agnoscens ad aliquod tributum sit obligatus. Hinc neque in lege Veteri SS. Pontifex decimas pendebat.

Affert. II. SS. Pontifex tenetur 95 onere reali ad solvendas decimas ex prædijs, quæ titulo temporali possidet, v.g. ex hereditate paterna, emptione &c. Ita communis DD. excepto forsan Abulensi, qui q. 139. 113 Math. 22. videtur ipsum ab omni decimarum obligatione absolvere. Ratio est, quia post Parochiarum & Diœcesium divisionem prædia unicuique Ecclesiæ assignata habent annexum debitum decimarum, tanquam onus reale, respectu hujus, vel illius Ecclesiæ, cui fuerunt assignata. Ergo si Pontifex titulo aliquo temporali acquirat aliquem fundū, iste cum suo onere ad ipsum transit.

Neque obstat, quod Pontifex sit supremus dispensator decimarum & Jurium Ecclesiasticorum: est enim solus dispensator, non verò dominus, & idcirco non potest eas sue arbitrio usurpare. Hinc quamvis obligatos ad decimas eximere ab hoc onere possit, uti multos exemit, ac ipsum etiam jus decimandi in Lai cos quandoque transtulit, & sic eadem potestate, quâ alios, etiam se ipsum eximere possit: id tamen dictis

F 3 non

non repugnat; quia agimus de obligatione ex jure communi, non vero de potestate, quâ se, vel alios obligatione potest eximere. Hanc ipsam tamen potestatem sine rationabili causa æquè parum circa se, quam circa alios usurpare potest.

**97** Diximus, SS. Pontificem obligari ad decimas ex prædijs, quæ titulo temporali possidet. Nam, ut obseruant Suar. *cit. c. 17 n. 10. & Hun. Encyclop. p. 5. tit. 2. c. 2. n. 6.* non debet ex bonis, quæ habet ut Pontifex: illa nimurum, quæ donata sunt tum à Constantino Magno Melchia di Papæ *añ. 312.* Aedes Lateranenses largiente; tum à Pipino Caroli M. patre post exclusos in Childerico III. Merovingios Galliarum Reges, non tantum restituente, quæ Pater Carolus Martellus Ecclesijs abstulerat, sed Sedi Romanæ sub Stephano III. varias Provincias, quas notat Baron. *ad añ. C. 755. n. 27.* liberaliter donante; tum à Carolo M. patris, & fratri donationem non modò confirmante, sed compluribus Urbibus atque adeò integris Provincijs, quas ex Anastasio refert idem Baron. *ad añ. 774. n. 6.* sub Hadriano III. munificentissime cumulante; tum à Ludovico Pio paternam Caroli M. & avitam Pipini donationem sub Paschali I. ratam habente, & suâ, filiorum, ac procurum manu confirmante, cuius Sanctionis exemplar Gratian. *Can. Ego Ludovicus dist. 63.* mutilum refert, integrum vero Baron. *ad añ. 817. n.*

10. ex Vaticanis monumentis producit; tum denique à Mathilde pif. simâ simul, & ditissimâ Comitisâ Liguriæ ac Tusciæ eidem Romæ Sedi sub Gregor. VII. *a. 1077.* dominante. Quæ possessiones cùm Ecclesiæ attributæ sint in sustentationem tum SS. Pontificis, tum Ministeriorum ejus, ac propterea Patrimonium S. Petri vocentur, æquè parum obnoxiae sunt oneri decimorum, quam bona, & redditus beneficiales Clericorum SS. Pontifice inferiorum.

Neque difficile jam est, ea dilvere, quæ *n. 93.* opponuntur. Nam etsi omnes homines obligati sint ad colendum Deum, & supremum ejus in nos dominum agnoscendum, lex tamen Naturæ non prescribit certum modum id faciendi per Decimorum aut Primitiarum oblationem. Neque ad certum hunc modum obligat præceptum aliquod Divinum. Imò si daretur, non tamen obligaret summum Sacerdotem, uti non obligavit summum Sacerdotem Hebraeorum. Neque obligat lex Ecclesiastica; tum quia SS. Pontifex est superior Legibus Ecclesiæ; tum quia lex de decimis solum est lata illis, qui Clericorum sacræ jurisdictioni subsunt: at SS. Pontifex nemini est subiectus. Æquè parum probat illud, quod SS. Pontifex aliqua Sacraenta ab alijs accipit. Nam decimæ solum debentur Pastoribus, seu illis, qui ex officio divino ministrant. Atqui SS. Pontifex

sex non habet Pastorem, cuius sacræ jurisdictioni sit subjectus, & à quo teneatur Sacra menta suscipere.

Affert. III. Episcopi, aliisque Prælati jurisdictionem quasi Episcopalem habentes non obligantur ad decimas personales, vel ad prædiales onere personali. Obligantur verò ad has solvendas onere reali, ex illis fundis, quos possident titulo profano, vel cum onere priùs an nexo, antequam ad ipsos pervenerunt. Affertio est communis DD. Posterior pars, quod teneantur ex bonis titulo profano acquisitis, patet à fortiori ex ijs, quæ n. 95. dixi. Quod teneantur etiam ex ijs, quæ ad mensam Episcopi pertinent, si priùs habebant annexum onus decimarum, quo per patronum non fuerunt liberata, constat ex dictis n. 81. & 82. Prima pars de onere personali probatur à paritate cum Parochis, aliisque Clericis beneficium etiam simplex habentibus: hos enim per se non obligari ad decimas diximus n. 80. & 84. & patet tum ex c. 2. b. t. & c. 46. 16. q. 1. tum ex eo, quod Episcopi non habent Pastorem, nisi SS. Pontificem; unde licet huic de Jure communi debeat, is tamen non exigit. Metropolitano verò seu Archiepiscopo non sunt subjecti quoad susceptionem Sacramentorum, sed tantum quoad jurisdictionem externam in certis quibusdam casibus, de quibus Aug. Barbola. l. 1. Fur. Eccl. c. 7. à n. 19. Hac autem subjectio nullum

jus tribuit Archiepiscopo ad decimas: cùm istæ per se solum illi de beantur, cui tanquam Ordinario Pastori quoad susceptionem Sacramentorum subijcimur. Neque hīc alia afferri contra Episcopos pos sunt, quam quæ contra SS. Pontificem n. 83. allata, & n. 98. rejecta sunt.

100

Præter sacrorum Antistites, & Principes Ecclesiæ Reipublicæ quoque prophanæ capita immunia ab onere decimarū esse existimat Th. Trivil. in decis. venet. l. 1. decis. 29. n. 2. arg. l. 9. §. 8. ff. de Public. iuxta quam Fiscus ab omnium vectigalium præstationibus immunis est. Eadem suis Principibus afferunt Fiscales Brabantæ apud Ant. Anselmum in Treboniano Belg. c. 1. §. 1. non tamen jus commune, sed præscriptionem immemorialem allegantes. Gloss. in c. 4. de Major. & obed. & Moneta c. 5. n. 26. et si illos non omnino absolvant, aiunt tamē, non teneri solvere Ecclesiæ Parochiali, sed solum Episcopo: ut sicut in ceteris, ita in hoc quoque aliquid privilegij habeant.

101

Affert. IV. Imperator, aliique Principes seculares, & quæ ac reliqui Fideles, obligantur ad solvendas decimas. Ita unanimi consensu tradunt Canonistæ, ut bene ait Bern. van Espen Fur. Eccl. p. 2. tit. 33. c. 7. n. 7. Et que res expedita, & firma regula, ut Hunn. Encyclop. p. 5. tit. 2. c. 2. n. 23. & 43. inquit, & ut Can. de decim. c. 4. n. 1. constitutissimi

simi juris regula est. Fideles omnes, cuiuscunque generis, ordinis, ac gradus sint, ad solutionem decimorum esse obstrictos. Ratio est: quia c. 24. b. t. dicitur, quemlibet decimas solvere teneri, nisi a præstatio ne ipsarum specialiter sit exceptus. Idem supponitur c. 42. 16. q. 1. Ratio ulterior est: quia etiam Principes subjecti sunt Ecclesiæ jurisdictioni, ut patet ex c. 1. dist. 9. c. 21. & seqq. dist. 96. Extrav. 1. com. de Major. & obed. estque dogma Catholicum, quod præter alios latè firmat Suar. defens. Fid. l. 3. c. 22. & seqq. & l. 4. de Leg. c. 9. Bellarm. de SS. Pont. l. 3. c. 67. & 8. Driedo de libert. Christ. l. 2. c. 2. Navarr. in c. Novit. de Judic. not. 4. an. 19. Molina de Just. tr. 2. d. 29. Multò minus possunt Principes seculares quemquam ab onere decimorum eximere: nam cum Laicis, ut dicitur c. 25. b. t. nulla sit de rebus spiritualibus concedendi, vel disponendi facultas, Imperialis concessio, quantumcunque generaliter fiat, neminem potest à solutione decimarum eximere, qua constitutione divinâ debentur.

302 Neque pro Principibus quidquam probat cit. l. Locatio. Nam solum dicit, quod bona Fisci sint immunia à Vestigalibus: plus si diceret Jēsus, erraret; cum nulla lex, nulla constitutio, nullum decretum Laicorum, libertatem, vel jura Ecclesiæ

ullatenus infringere, aut diminuere valeat. l. 12. & seqq. auth. Cassa C. de SS. Eccles. Quod Moneta cum gloria addit, Reges, ac Principes probabilius nulli Ecclesiæ parochiali obligari ad decimas, sed soli Episcopo, absque fundamento assertur: nullum enim in jure communi extat hujus doctrinæ vestigium; de privilegijs autem specialibus, & prescriptionibus hic non loquimur, nec ex ijs argumentum ad omnes Principes fieri potest. Loquendo igitur de realibus decimis, haud dubie illæ etiam ex Regum prædijs debentur illi Parochiæ, in qua sita sunt Personales verò, uti in plurimis locis, ita maximè quoad Principes abrogatae sunt, præcipue cum illi compensationem earū faciant Ecclesiæ, piis sapè fundationes novas faciendo, augendo veteres, pro conversione Hæreticorum, & Infidelium, alimenta ac expensas præbendo Evangelij præconibus, magnos sapè sumptus faciendo in purgandis ab Hæresi suis regionibus, propulsando vim Mahometanorum, & Idololatrarum &c. Habent præterea propriam, ut vocant, Capellam, & Clerum, à quo Divina percipiunt, eumque liberaliter alunt: unde cum illa sit propria ipsorum Parochia, nulli alteri ad decimas personales, etiam ubi illæ adhuc in usu sunt, obligantur.

QUE-